

alle Musikrestauranter, Biografteatre, Koncertgivere og Arrangører af offentlige Baller og andre Forlystelser. Musikforbrugerne betaler efter deres respektive Overenskomster en fast Afgift til Koda, som i Aaret 1932 havde en Bruttoindtægt fra disse Musikforbrugere paa ca. 450 000 Kr.

Forholdet er imidlertid det, at i Øjeblikket er enhver erhvervsmæssig Medvirken som Mellemand ved Afslutning af Kontrakter angaaende Retten til offentlig Udførelse af beskyttede musikalske Kompositioner med eller uden Tekst her i Danmark frit Erhverv. Naar som helst vilde indenlandske konkurrerende Foretagender kunne oprettes eller udenlandske Sammenslutninger efter Opsigelse af Gensidighedskontrakten med Koda stifte Filialer her i Landet. Det siger sig selv, at der derved vilde opstaa den største Forvirring til største Skade for Musiklivet. Danske Musikforbrugere vilde være ude af Stand til at slutte Aftale om Forbrug af beskyttet Musik med den Sikkerhed for Rettens Omfang, som opnaas, naar en enkelt Institution staar som den kompetente Kontrahent med Hensyn til al Musik. Udenlandske Selskaber, der nu har Koda som Enerepræsentant for Danmark, vilde staa meget vanskeligt over for en Flerhed af konkurrerende danske Organisationer. Der vilde derved opstaa Fare for Boycot af dansk Musik i Udlandet og for en væsentlig Forringelse, eventuelt Bortfald, af de Indtægter, som danske Tonekunstnere nu opnaar fra Udlandet ved Kodas Mellekomst og Kodas Administration.

Der ligger her Interesser, baade af privat, offentlig, national og international Karakter, som trænger til en lovmæssig Beskyttelse.

Flere Steder i Udlandet, f. Eks. Czecoslovakiet, Holland, Italien og Tyskland, har man derfor allerede ved Lov indført et Autorisationsprincip, hvorved de heromhandlede Beføjelser samles paa een Haand til Gavn for Helheden. En saadan Autorisation for et Selskab som „Koda“, der er vokset i Betydning ved et Takstsystem, der er billigere for Musikforbrugerne end Udlandets, og ved en økonomisk Administration, der ligeledes er billigere end tilsvarende Administration i Udlandet, findes meget ønskelig ogsaa af nationale og samfundsmæssige Grunde, naar der til denne Autorisation som Vilkaar knyttes dels en Afgiftspligt til den kulturelle Fond, dels Tilsyn og Kontrol med Virksomheden fra Statens Side.

Endelig foreslaas under Afsnit d. Muligheden holdt aaben for en fremtidig Forøgelse af Fondens Midler med det foran nærmere angivne Formaal.

§ 7, Stk. 4 og 5, indeholder Forslag til Bestemmelser angaaende den kulturelle Fonds Organisation og Regeringens samt Rigsdagens Indseende med Fondens Virksomhed og Status.

Til § 8.

Denne Paragraf indeholder de fornødne retlige Bestemmelser med Hensyn til den i § 8 nærmere omtalte koncessionerede Virksomhed.

Til § 9.

Lovens Ikrafttræden foreslaas fastsat til 1. Juli 1935 med Begyndelsen af et Teateraar, og der gives Ministeren Bemyndigelse til at træffe de nærmere administrative Udførelsesbestemmelser.